

Indignació i constància

Dll, 21/03/2011 per Jesús Renau

[Visió positiva](#)

“Indigneu-vos” és el títol del llibre que avui s’està venent a tot el món, adreçat a la gent jove. Aquells que en el segle XX varen lluitar contra els fascismes, els totalitarismes, les dictadures i opressions avui constaten que el jovent actual ha perdut en part la capacitat d’indignació en front de tanta explotació i misèria provocada. Les víctimes de sistemes carregats d’injustícia clamen per la indignació del joves.

El que està passant al món àrab està remouvant les consciències de molta gent. En gran part els protagonistes són joves, que han perdut la por i des de la indignació en front de les opressions han passat al carrer, sense cap arma, sinó el dret a la protesta i a forçar canvis vers una societat més democràtica i igualitària.

Normalment la protesta indignada, fins un cert estat de ràbia, solen durar poc i malmeten l’estabilitat emocional. Això fa, que, passat el moment de la ira, d’alguna forma tot vol tornar a un cert equilibri absolutament necessari per viure. No es pot estar en un constant estat de lluita al menys que les circumstàncies ambientals siguin de tanta potència que portin necessàriament una tensió col·lectiva inevitable. Què, doncs, tornarem els que hi som més lluny a la pau insatisfeta i plena d’una consciència sense resposta raonable?

No. Les situacions d’injustícia, dolor, explotació i opressió continuen. El que ens cal és fer un camí interior per reconvertir la capacitat d’indignació amb capacitat de lluita constant, serena, en xarxa i fins amb cert humor, aquell de la saviesa, gens derrotista i que sap que som un gra de sorra d’una platja immensa. Ens cal fer el nostre esforç i sumar-lo al esforç de tanta gent que opta pel mateix d’una forma operativa.

Reconversió interna, és a dir: passar de la ira a la pau forta que lluita amb raonabilitat, fortalesa i tenacitat intel·ligent. Aquest pas pot ser lent, però absolutament necessari per les grans causes humanes. Des de la nostra fe el pas necessita la meditació, el contacte experiencial amb Jesús, la humilitat de saber-se part unida a altres parts fins a una unió global, catòlica. Acció i contemplació, Contemplació sobre l’acció. Acció feta en la serenitat contemplativa, i per tan tenaç, compromesa, incombustible. Som molts que anem pel mateix i guiats per Aquell que sap de què va, com el que més, perquè Ell va passar també pel que ara ens toca a nosaltres.

De la indignació a la constància. I en el secret aquella contemplació que ens mou a actuar segons els mateixos sentiments i actituds de Jesucrist.

“Indigneu-vos” és el títol del llibre que avui s’està venent a tot el món, adreçat a la gent jove. Aquells que en el segle XX varen lluitar contra els fascismes, els totalitarismes, les dictadures i opressions avui constaten que el jovent actual ha perdut en part la capacitat d’indignació en front de tanta explotació i misèria provocada. Les víctimes de sistemes carregats d’injustícia clamen per la indignació del joves.

El que està passant al món àrab està remouvant les consciències de molta gent. En gran part els protagonistes són joves, que han perdut la por i des de la indignació en front de les opressions han passat al carrer, sense cap arma, sinó el dret a la protesta i a forçar canvis vers una societat més democràtica i igualitària.

Normalment la protesta indignada, fins un cert estat de ràbia, solen durar poc i malmeten l’estabilitat emocional. Això fa, que, passat el moment de la ira, d’alguna forma tot vol tornar a un cert equilibri absolutament necessari per viure. No es pot estar en un constant estat de lluita al menys que les circumstàncies ambientals siguin de tanta potència que portin necessàriament una tensió col·lectiva inevitable. Què, doncs, tornarem els que hi som més lluny a la pau insatisfeta i plena d’una consciència sense resposta raonable?

No. Les situacions d’injustícia, dolor, explotació i opressió continuen. El que ens cal és fer un camí interior per reconvertir la capacitat d’indignació amb capacitat de lluita constant, serena, en xarxa i fins amb cert humor, aquell de la saviesa, gens derrotista i que sap que som un gra de sorra d’una platja immensa. Ens cal fer el nostre esforç i sumar-lo al esforç de tanta gent que opta pel mateix d’una forma operativa.

Reconversió interna, és a dir: passar de la ira a la pau forta que lluita amb raonabilitat, fortalesa i tenacitat intel·ligent. Aquest pas pot ser lent, però absolutament necessari per les grans causes humanes. Des de la nostra fe el pas necessita la meditació, el contacte experiencial amb Jesús, la humilitat de saber-se part unida a altres parts fins a una unió global, catòlica. Acció i contemplació, Contemplació sobre l’acció. Acció feta en la serenitat contemplativa, i per tan tenaç, compromesa, incombustible. Som molts que anem pel mateix i guiats per Aquell que sap de què va, com el que més, perquè Ell va passar també pel que ara ens toca a nosaltres.

De la indignació a la constància. I en el secret aquella contemplació que ens mou a actuar segons els mateixos sentiments i actituds de Jesucrist.